

SHABBOS SHUVA DRASHA

Revisiting the Mission Statement of Klal Yisrael

SHABBOS SEPTEMBER 27, 2025
6:30 PM
AT ETZ CHAIM SYNAGOGUE
WITH RABBI YAAKOV FISCH

1) Shemos 19:6

וְאַתֶּם תָּהִי־לִי מַמְלָכָת כְּהָנִים וְגַוי קָדוֹשׁ אֶלָּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תֹּדַבֵּר אֶל־בָּנַי יִשְׂרָאֵל:

And you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.' These are the words that you shall speak to the children of Israel."

2) Ramban - Shemos 19:6

וְגַוי קָדוֹשׁ לְדִבְקָה בְּאֵל הַקָּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר "קָדוֹשׁ תָּהִי כִּי קָדוֹשׁ אָנִי הָא'" (וַיַּקְרָא יְהֹוָה הַבְּטִיחָם בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא

AND A HOLY NATION. I.e., to cleave unto the Holy G-d, just as He said, *Ye shall be holy, for I the Eternal your G-d am Holy.* Thus He has assured them [of life] in this world and in the World to Come

3) Ohr Hachaim- Shemos 19:6

וְאַתֶּם תָּהִי לִי וְגַוי. צָרִיךְ לְדֹעַת לִמְדָה הַצָּרָה לִזְמָר "וְאַתֶּם", כִּיּוֹן שָׁעֵד עַתָּה לָהֶם הִיא מִדְבָּר.

או יַרְצָה לִזְמָר לָהֶם כִּי מִעַתָּה יְהֹוָה הִם בְּבָחִינַת פָּמְלִיא שֶׁל מַעַלָּה, כִּי לְמַעַלָּה יְשַׁׁלֵּחַ לְהָאָדוֹן מִשְׁרָתָנוּ וּמִשְׁמָמָשִׁים לְפָנָיו בְּמָרוֹם וּלְהֶם יִקְרָא כְּהָנִים, גַּם יִשְׁלַׁחַ לְפָנָיו צָבָא רַב הַנִּקְרָא קָדוֹשׁ דְּכַתִּיב (דָּנִיאֵל ח:יג) "אֶחָד קָדוֹשׁ", וְאָמַר ה' כִּי אַתֶּם יִעְשֶׂה ה' בָּמָקוֹם כְּהָנִים וְקָדוֹשִׁים הָעָלִיוֹנִים. וְכַפֵּן ذָה אָמְרוּ וְאַתֶּם חֹזֵר הַדָּבָר לְכָלְלוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַצָּרָה לִזְמָר תִּבְתַּחַת אַתֶּם, לְבָל יִחְשְׁבוּ כִּי דְּבָרָיו לָהֶם עַל הַעֲתִיד לְבָא בָּעוֹלָם הַנֶּפֶשׁ אַחֲר הַפְּרָדָה מִהָּגָוֹף יִשְׁגַּג הַרְוחָנִיות מְעֻלוֹת הַסְּדוּרוֹת, אֲבָל בְּחִים חִיּוֹת תִּרְחִיק הַדּוֹעַת הַשְּׁגָה זוֹ, לְזָה אָמַר וְאַתֶּם פָּרוֹשׁ, אַתֶּם בָּעֶצֶםכֶם בָּעַלְגַּיְהָ תִּשְׁגַּג

מעלה זו. ומצינו שהצדיקים השיגו מעלה זו שנבראים מלאכים וקדושים, כי באמצתוות התורה תגדל ותעלת האדם עד אין קץ למעלה מה מלאכים (סנהדרין צג,א), וזה לך האות כי ה' בחר ליותר מעלה לקדשת מקום כבודו עם ישראל, בא למדת כי הם למעלה ממה כי מעליון בקדש וכו'.

Another way of explaining this word is that it introduces a new reality; from this moment on Israel would be included in G'd's celestial retinue. In the celestial regions G'd has many servants who are all known as כהנים, priests. He also has a host which is described as קדוש, holy, as we know from Daniel 8,13. G'd is telling the Israelites that as of now He is substituting the Jewish people for these celestial servants known as מלכת כהנים וגוי קדוש.

We find that G'd repeated this concept when He said to the Jewish people in Leviticus 11,44: "you will become holy." The word ואתם was designed to convince the Israelites that G'd did not speak about something which would occur at some time in the future when soul and body would be separated after death, but it would occur right now, i.e. "to you" who are still body and soul combined. We have found that the righteous amongst Israel actually achieved this level, that they are called both "angels, and holy." *Sanhedrin* 93 teaches that man's ability to rise to lofty spiritual levels by means of the Torah is such that he can attain levels even superior to that of the celestial angels.

4) Vayikra 19:2

דְּבָרָ אֱלֹהִים-כָּל-עָדָה בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָ אֱלֹהִים קָדְשִׁים תְּהִיוּ כִּי קָדָשׁ אֱלֹהִים יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

Speak to the whole Israelite community and say to them: You shall be holy, for I am holy , I am your G-d

הו. פָּרֹשִׁים מִן הָעָרִיות וּמִן הַעֲבָרָה, שֶׁכֹּל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מָזַעַת בָּנְךָ עֲרוֹה -
אַתָּה מָזַעַת קָדְשָׁה

This means, keep separated from the forbidden sexual relations just mentioned and from sin. [It is evident that this is the meaning of קדושים because] wherever you find in the Torah a command to fence yourself in against such relations you also find mention of "holiness".

5) Rambam Issurei Biah(part of Kedusha) 22:19

אֵין לְרַדְבָּר בְּכָל הַתּוֹרָה כֶּלֶה שֶׁהָאָתָה קָשָׁה לַרְבּוֹת הַעַם לְפָרֹשׂ אֶלָּא מִן הָעָרִיות
וְהַבְּיאוֹת הָאֲסּוּרוֹת. אָמְרוּ חִכְמִים בְּשָׁעָה שֶׁנָּצְטוּן יִשְׂרָאֵל עַל הָעָרִיות בְּכָל
וְקָבֵל מָצָה זו בְּתַרְעָוּמֹת וּבְכִיה שֶׁנִּאָמַר (בְּמִדְבָּר יְאֵן) "בְּכָה לְמִשְׁפְּחָתָיו"
עַל עִסְקֵי מִשְׁפָּחוֹת:

וְאָמְרוּ חִכְמִים גְּזִיל וְעָרִיות נְפִשּׁוֹן שֶׁל אָדָם מִתְאֹורָה לְהַן וּמִחְמַדְתָּן. וְאֵין אַתָּה
מָזַעַת קָרְבָּל בְּכָל זָמָן וּזָמָן שֶׁאָיֵן בְּהָנָן פְּרוֹצִין בָּעָרִיות וּבְיִאּוֹת אֲסּוּרוֹת. [וְעַזְלָה]
אָמְרוּ חִכְמִים רַב בְּגַזְל מְעוֹדָת בָּעָרִיות וּהַכְלִיל בְּאַבְקָה לְשׁוֹן הַרְעָה:

There is nothing in the entire Torah that is more difficult for the majority of people to separate themselves from than sexual misconduct and forbidden relationships. Our Sages said: When the

Jews were commanded regarding forbidden sexual relations, they wept and accepted this mitzvah with complaints and moaning

6) Vayikra 18:2

דְּבָרַ אֱלֹהִים-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֹמְרָתָ אֱלֹהִים אָנִי הִ אֱלֹהִיכֶם:

Speak to the Israelite people and say to them: I am your God.

Ohr Hachaim Vayikra 18:2:

הנה ידוע הוא כִּי כָל מִצּוֹת אֲשֶׁר צָוָה הָיָה לְעַמּוֹ קָדְשׁוֹ הַמִּצּוֹת שִׁיכֹל הָאָדָם לְעַמּוֹ
בָּהֶם וַיְתַהַרְתָּה עַצְמוֹ אֶל הַרְצָנוֹ לְעַשׂוֹתָם, זָוַלְתָּ מִצּוֹת פְּרִישַׁת הָעֲרִיוֹת הָוְאָ דָבָר שְׁנָפְשׁוֹ
שֶׁל אָדָם מְחַמְּדָתָן וְאָנוּסָתוֹ עַלְיָהָם לְעַשׂוֹתָם, זָוַלְתָּ בְּהַתְעָצָמוֹת הַרְחָקָת שְׁנִי דָבָרִים
מִמְּאָדָם, וְהָמְרָחָק הַרְגָּשׁ רָאוֹת הָעֵינָן, וְמְרָחָק בְּחִינַת הַחֹשֶׁב, וְאֵם שְׁנִי אֵלֹה לֹא
יַעֲשֶׂה אֵין אָדָם שְׁלִיט בָּרָהָם זֶה לְכָלֹותָה מִמְּנָנוֹ, כִּי כָל שְׁלָא תְהִיָּה לוֹ הַרְחָקָת הַרְגָּשׁ
הָרָאוֹת בְּדָבָר הַגָּם שְׁיַרְחִיק בְּחִינַת הַחֹשֶׁב לֹא יַשְׁלַט בְּעַצְמוֹ לְכָלֹות מִמְּנָנוֹ הַכְּרָמָה
הַחֹשֶׁק. וַיַּצְא וַיַּלְמֹד (קִידּוּשִׁין פָא). מִמְעָשָׂה שֶׁל רַבִּי עַמְרָם רַבָּן שֶׁל חֲסִידִים, שֶׁהָגָם הַיּוֹתָן
מַשְׁלֵל מִבְחִינַת הַחֹשֶׁב נִתְנַצֵּחַ מִבְחִינַת הָרָאוֹת.
וְכֵזָה נִבּוֹא אֶל הַבָּאָוֹר. הַגָּהָה הָאָדוֹן הִצְבָּאֹת נִתְחַכֵּם בְּצִוּוֹתָו מִצְוָה זוֹ וְדָבָר נְגַד יִצְרָא
הַרְעָע, שִׁיאָמֵר אֵיךְ יִכְׁאַל אֲנוֹשׁ טְבֻעִי לְמַשְׁלֵל בְּתַאֲוֹתָו אֲשֶׁר הִיא אָנוּסָתוֹ? דָבָר זֶה הָוָא
מַשְׁלֵל מִהְדָּעָת שִׁיחִיב הָיָה שְׁמִירָתוֹ לְכָל בְּהַשְׁׂוֹאָה, אֶלָּא לְאָנָשִׁים אֲשֶׁר יִכְׁלִין לְעַמּוֹד וַיַּשְׁפַּח
כַּח בְּרָצָונָם לְשַׁלֵּל הַחַפְץ בָּזֶה, וְהָמָם אָוֹתָם שְׁלָא בָּאוּ לִידֵי מִבְּחָנוֹן הָרָאוֹת וְהַחֹשֶׁב, בְּאַלְוָן
וְכַדְמָה דָבָר הַכְּתוּב. אָבֵל בְּמַי שְׁעַבְרוּ בְּחִינָה הַנִּזְכָר כַּפִּי הַטּוּבָע אֵין אָדָם שְׁלִיט בְּרָחוֹן

למנע מעצמו חשך המכrichtו. ועל זה נתפנו ה' בנסיבות דברי אלוהים חיימ ואמר כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם, פירוש, גם שישבתם במקום שאנשיה בני זנוים ולא תמנע מכם בחינת החושב לצד ישיבתכם בינויהם כל הזמן והוא, כאמור אשר ישבתם בה, אין ישיבה אלא עכבה, וזה יסובב תגברת החשץ בכם, אף על פי כן אני מצה אתכם שתהעצמו לנאת החשך לבל תעשו כמעשיהם.

ב

ואמר עוד וכמעשה ארץ לנו אשר אני מביא אתכם נשמה וגו', פירוש, אף על פי שאתם הבאים למקום אשר שם הרגישה שדה של בחינת הרע זהה, ונמצא בחינת החושב מתווערת, אף על פי כן מחייב אני אתכם לבלתי עשות כמעשיהם.

ולצד שיאמר אדם כי אין מעזר ברכחו בדבר זה, لكن הקדים ה' בתחלה דברו הטוב ואמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני ה' אלוהיכם, כי הן אמת במי אונשי זולת ישראל ישנו בטענה זו, כי לא ימצא בכחו למנע עצם חשקו ממךו, מה שיאין כן אתם בני ישראל לצד היומי ה' אלוהיכם, והוא השגה אליהו, בפחד האלוהי ינאת כח הטבוי גשמי, כי הצורה תשלט בחומר כשיוכים איש ישראל להתדבק בה, אליהו ישلط בטבעו. והוא כמאמרים זכרונם לברכה (בראשית רבה פל"ד) שאמרו: הצדיקים לבם מסור בידם והרשותם הם מוסרים ביד לבם. הכוונה לכך כי החשץ והחשך ישנו בלב האדם, והרצון הוא במוחו, והם שיטי מדרגות שנותן האדון בני אדם, וכשתחזידם לאדם דבר ערוה הילב חומדה, אין גמר בחמודה זה, וכי יכול הרצון הפטלי במת למנע החשץ ולא יעשנו גם שיחמד. שלא תמצא בני אדם שמקבלים תענית, גם שהחשץ יתגבר בהם לאכלiba הרצון ימנענו, וכן על זה פדרה. הצדיקים תמיד מתקבגים כסדר זה ולbum מסור בידם, שהם שיתאנו תאוות בלבם יבחר השכל שהוא הנשמה, ואם ישנו באזהרה מה' או מכך הטעוב, ישל הרצון בו וימנע החשץ גם שישנו. אבל

הရשעים הם מוסרים ביד להם, לכל אוצרiba החפש בלב לא ימנעו הרצון. אולי כי אין להם נשמה, או שכבר פגמה ונכונות היא לפני הרוח שבלב. וכן אמר ה' כי אני ה' אליכם, פורש לחיות שבחנות הנשמה בה ה' משרה אור שכינתו באדם בסוד (תהלים עח:ו) "אכל שון באדם", מצד זה יש כת באדם לנאות החפש לפני הרצון.

It is well known that a Jew can fulfil all the commandments G'd has demanded of His people without suffering undue hardship and that he can develop a tendency to do so willingly. The only exception to this rule is the commandment to refrain from certain sexual unions. The נפש, animalistic life-force within man, exercises a powerful influence over man urging him to disregard those commandments. The Israelite can successfully battle this urge only if he a) **controls his visual contact with the opposite sex and b) if he controls his fantasizing.** If a person fails to control these two senses he will fall victim to temptation. If a person does not limit his visual contact with the opposite sex, the fact that he does not think about it does not guarantee that he will not be aroused through visual contact. You may learn a valuable lesson in the psychology of sexual attraction from the following incident reported in *Kidushin* 81. Rav Amram who was the Rabbi of the pious, had a number of female prisoners whose freedom was bought by the community of Nehardea brought to his house. He gave them accommodation in the upper floor in his house and disconnected the stairs to that floor to prevent men from visiting there. It happened that one of these women passed the place where the ladder used to stand and Rabbi Amram felt as if he had seen

a bright light, i.e. the beauty of that woman made a powerful impression upon him and he felt a strong attraction to her. He brought a ladder which was so heavy that it took ten people to move it and moved itsingle-handedly to climb to the upper floor. By the time he had climbed half the rungs of the ladder he managed to control his lust and cried out: "Amram! the house is on fire!" As soon as people heard him they came running and observed that Rabbi Amram was standing half way up that ladder. The rabbis scolded him for having caused them embarrassment as it was clear to all of them what had prompted Rabbi Amram to call out. So he told them it was better they should be embarrassed on his behalf in this world than to have to be embarrassed by him when they would meet him in the Hereafter. He made the evil urge swear an oath to stop tempting him and the latter swore such an oath. Thereupon he said to Satan: "see here, you are fire and I am only flesh; I have proven now that though I am flesh I am stronger than you."

This brings us to the commentary on our verse. The Lord G'd was very wise in giving this commandment. He explained to us that an ordinary person who finds himself in the throes of sexual passion need not say that the fight against his evil urge is doomed to failure anyway. **G'd does not demand anything of us which we are incapable of delivering.** If He did not know that given the proper circumstances which we ourselves can create we are able to fulfil what He expects from us, He would not have given such a commandment. G'd expects His commandment to test only those people who have first taken measures not to expose themselves visually to such

temptation or to indulge in fantasies arousing their desire. If a person did not take the above-mentioned precautions to help him fight temptation based on his sexual urge he is not likely to withstand temptation when it comes his way. This is what the Torah hinted at when it wrote **כְּמַעַשָּׂה אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם**, meaning that although you resided in a country such as Egypt which is a centre of sexual permissiveness and you were therefore not able to avoid thinking about such temptations, I still command you to triumph over your evil urge. The word **ישִׁבָּה** is a metaphor for inactivity, for an inhibition. The Torah refers to the Jewish people who displayed the ability to resist sexual temptation while they were surrounded by it. This encouraged G'd to legislate such resistance to temptation in an environment which would be more friendly to those who wish to resist temptation. You are not to emulate the actions of the Egyptians.

At the same time, G'd continues: "though I will bring you to a country in which you will be constantly aroused by seeing sexual permissiveness all around you so that you would not even have to exercise your imagination in order to become aroused, I demand from you not to copy their activities."

As far as someone saying that he is unable to control his thoughts in this manner, the Torah introduced this commandment by the repeated **דָּבָר אֵל** **בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמַרְתָּ אֲלֵיכֶם אָנִי הָאֱלֹהִים**, "speak and say to the children of Israel I am the Lord your G'd," that while it is quite true that the human

species as such finds it almost impossible to control their fantasies regarding their sexual passions this is not so in the case of Israelites seeing that the Lord is our G'd. Our affinity to G'd enables us to master drives which are of a purely biological nature. **As soon as an Israelite has agreed to cleave to G'd this means that G'd in His turn dominates his nature, i.e. that the צורה תשלוט בחומר, "mind controls matter."** This is in accordance with the statement of our sages in *Bereshit Rabbah* 34,11 that the hearts of the righteous are under their control whereas the wicked are controlled by their hearts. What the *Midrash* means is that the heart is the seat of man's desires whereas the seat of his will-power is his mind, his brain. G'd has granted man two separate levels of decision-making power. In matters of the libido the heart is the dominating factor, though the will situated in and controlled by the brain is capable of overriding the urges of the heart and prevent it from carrying out its urge. You find that people are able to impose fasts on themselves through sheer will-power though they have a strong urge to eat and drink, an urge that originates in their hearts. The same is true of people's ability to overrule their hearts' craving to indulge their sexual urges. The righteous always conduct themselves in this manner, their hearts being controlled by their will-power in spite of any urges originating in their hearts which they may experience. Their **שכל**, intelligence, i.e. their soul, makes the choice of how to act. If, moreover, G'd has warned us not to indulge in certain activities or that He has made it plain that certain categories of activities are abhorrent to Him, the righteous will desist from

idulging his urge even if He did not spell out any specific penalty in that context. As a result, the will of a righteous person does not experience any difficulty in curbing the craving to indulge in such an activity. The wicked, on the other hand, are so captive to the urgings originating in their hearts that their will is not powerful enough to restrain their hearts. Perhaps this is due to their not possessing a soul, נשמה, (in the case of Gentiles) or that their soul has already become too contaminated by their behaviour so that it has submitted to other forces within the personality of the body it inhabits. G'd said: **כִּי אֲנִי הָאֱלֹהִים** in which some divinity resides, we the Israelites are able to successfully combat the cravings of our libido. Compare Psalms 78,60: אַهֲל שָׁקֵן בָּאָדָם, "the tent He set within man." In this verse G'd refers to the soul in man as a form of Tabernacle. It is this which lends the Israelite the strength to cope with even the strongest temptations of the evil urge.

7) Devarim 26:5-9

עֲבָדָתִךְ וְאָמְרָתִךְ לְפָנֶיךָ | הִ אֱלֹהִיךָ אֲרָמִי אָבִיךָ וַיַּרְדֵּךְ מִצְרַיִם וַיַּגַּר שֵׁם בְּמִתְּנִי מַעַט
וַיַּהַי־שֵׁם לְגֹוי גָּדוֹל עֲצָום וָרָב:

You shall then recite as follows before your God: "My father was a fugitive Aramean. He went down to Egypt with meager numbers and sojourned there; but there he became a great and very populous nation.

וַיַּרְעָא אָתָּנוּ הַמִּצְרָיִם וַיַּעֲבֹנוּ וַיִּתְּנָנוּ עַלְיָנוּ עֲבָדָה קָשָׁה:

The Egyptians dealt harshly with us and oppressed us; they imposed heavy labor upon us.

וְנִצְעַק אֲלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קְלִינָה וַיַּרְא אֶת-עֲבָדֵינוּ וְאֶת-עֲמָלֵנוּ
וְאֶת-לְחֶזֶן:

We cried to the God of our ancestors, and **Yahweh** heard our plea and saw our plight, our misery, and our oppression.

וַיַּצְאָנוּ יְהוָה מִמְּצָרִים בִּיד חִזְקָה וּבִצְרָעַנְתָּא גָּדוֹל וּבָאֲתָהּוּת וּבִמְפַתִּים:

freed us from Egypt by a mighty hand, by an outstretched arm and awesome power, and by signs and portents,

וַיִּבְאַנְנוּ אֲלֵהֶם מָקוֹם הַזֶּה וַיַּתְּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרְץ זְבַת חֶלְבָּן וְדָבָשׂ:
bringing us to this place and giving us this land, a land flowing with milk and honey.

וְעַנִּית וְאַמְרָתְךָ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים אַרְמָמִי אָבֵד אָבֵי בְּמִתְּמִיתִי מַעַט וְיִהִי-שָׁם לְגַוִּי גָּדוֹל עַצּוּם וּרְבָה:	אַרְמָמִי זֶה יְצָהָרְשָׁהָוָא רַמְאִי גָּדוֹל כָּאָוָמָרוָא (בְּרָאִשְׁתִּי ג' א') וְהַנְחָשָׁה הַיְהָ עָרוּם, שְׁמַרְמָה הַבְּרִוּתָה לְאָבָדָם, וְהָוָא אָוָמָרוָא אָבֵד אָבֵי פִּירָוָשָׁ אָדָם הַרְאָשָׁוָן עַל דָּרָךְ אָוָמָרוָא (יְשֻׁעָׁי מ"ג כ"ז) אָבֵיר הַרְאָשָׁוָן חַטָּא, וְאָבֵדוּ גְּרָם מִתְהָלָוָה וְלְדוּרוֹת הַבָּאִים אַחֲרָיו וְהַשְּׁרִישָׁ בְּכָל הַנְּפָשָׁוֹת חַלְקָה הַרְעָה,	"and you will say in your (spiritual) poverty This is a simile for the temptations of the evil urge who is a great swindler having tricked Eve into eating from the tree of knowledge. The Torah itself had described the tempter, the serpent, as very wily (Genesis 3,1). The words are אָבֵד אָבֵי are a reference to Adam.
וַיַּרְדֵּךְ מִצְרַיָּמָה	וַיַּרְדֵּךְ מִצְרַיָּמָה פִּירָוָשָׁ הַמָּקוֹם שַׁבָּא בּוּ הַיְצָרָה	וַיַּרְדֵּךְ מִצְרַיָּמָה "he descended to Egypt,"

	<p>שהוא גוף של אדם הוא מצריו של היצר הקרובים אליו</p>	<p>i.e. to the place where the evil urge is at home, the epitome of physicality, the place where the soul is under the greatest amount of pressure to yield to Satan.</p>
<p>וַיַּגֵּר נֶשֶׁם</p>	<p>וְאָמַרְתָּ וַיַּגֵּר נֶשֶׁם כִּי בְּתִחְלָה נָכַנְתָּ כִּי כָּאֹמַרְתָּ (ש"ב י"ב) וַיָּבֹא הַלְּרָגָם (סָוכָה נ"ב):</p>	<p>initially the presence of Israel's soul in Egypt, Satans' home, was only comparable to the presence of a stranger.</p>
<p>בָּמָתִי מַעַט</p>	<p>בָּמָתִי מַעַט פִּירּוֹשׁ בְּכָחוֹת מַוְעַטִּים, וְאַח"כ מַתְּרַבִּים כָּחוֹתָיו עַל יָדֵי הָאָדָם עָצָמוֹ וְהָאָדָם אָמַרְתָּ</p>	<p>relatively weak forces of Satan at that time. Afterwards these forces increased manifold due to the active co-operation of man himself. This is why the Torah continues</p>
<p>וַיַּהַי־נֶשֶׁם לְגֹנִי גָּדוֹל עָצָם וּרְבָה:</p>	<p>וַיַּהַי שֶׁם לְגֹי גָּדוֹל עָצָם, וּרְבָה בָּסָוד (תְּהִלִּים כ"ה) וְסִלְתָּה לְעֵנוֹנִי כִּי רַב הָאָדָם, וּפִירּוֹשׁ הַרְבָּה אֶרְאֵי זִיל שְׁחֹזֶר אֶל הַמְּפַתֵּה כִּי רַב הָאָדָם, וְהַרְאֵה שְׁצָוָה הָאָדָם בְּיֹם הַכִּיפּוֹרִים גּוֹל אֶל הָאָדָם וְגּוֹל אֶל עַזְזָאֵל:</p>	<p>: וַיַּהַי שֶׁם לְגֹי גָּדוֹל וְעָצָם : and while there it became" a powerful nation." This is the mystical dimension of Psalms 25,11 : וְסִלְתָּה לְעֵנוֹנִי כִּי רַב הָאָדָם and pardon my" iniquity though it is great." Rabbi Yitzchak Luria explained that the word "great," refers to the evil" urge whose powers are great.</p>

וַיַּרְעֹו אֶתְנָנוּ הַמְּצָרִים	פִּירּוֹשׁ שְׁבָאַמְצָעֹות יִסּוּדֹת הָאָדָם גְּרָמוּ גַם לְנַפְשׁ לְהַרְשֵׁיעַ כְּמוֹתָם, וְהָא אֹמְרָו וַיַּרְעֹו אֶתְנָנוּ פִּירּוֹשׁ עָשָׂו אֶתְנָנוּ רְעִים כְּמוֹתָם כִּי הַמְּזָג כַּשִּׁסְרִיחַ יִמְשֹׁךְ אֲלֵינוּ רָצְוֹן הַנַּפְשׁ.	Once the composition of the raw materials had become redefined, the willpower of the life-force, <i>נפש</i> , within man was bound to reflect the nature of the material his body is made of.
וַיִּתְנַנוּ עָלֵינוּ עֲבוֹדָה קָשָׁה	עַד נִתְכּוֹן עַל פִּי דָּבְרֵיהֶם ז"ל (שָׁמְ לָ): שָׁאַמְרָו בְּכָל יוֹם מִתְחַדֵּשׁ הַיִּצְרָא עַל הָאָדָם בְּתִגְבּוּרָת חָדֶשׁ	Another meaning of the expression is along the lines of the statement in <i>Kidushin</i> 30 that the evil urge appears anew every single day in a stronger form.
וַנִּצְעַק אֶל ה' אֱלֹהֵינוּ "We cried out to the Lord our G'd, etc."	וְאֹמְרָו וַיְשִׁמְעֵה ה' אֶת קֹלֵנוּ וְגֹוֹ פִּירּוֹשׁ הַגָּם שֶׁה' הָא שְׁבָרָא יִצְרָא הַרְעָע לְבַחֲןָה אָדָם בְּעֲבוּדָת בּוֹרָא אֶפְעַל פִּי כִּנְכַּשְׁזְעַקִּים אֲלֵינוּ שׁוֹמֵעַ קָוָלָם מַטְעָם שְׁרָאָה אֶת הַרְשָׁוֹם	Although G'd Himself created the evil urge in order to examine if man truly serves Him, nonetheless when man cries out to G'd to be saved from these temptations He responds when He sees how the evil urge has made a deep imprint on us,

<p>וַיַּרְא אֱתָן עֲבָדָנוּ וְאַתְּ עֲמָלֵנוּ וְאַתְּ לְחַצֵּנוּ and saw our plight, our misery, and our oppression.</p>	<p>שהוא עניינו ועמלנו ולחצנו, העוני הוא אפיקת כח הלוחם שאין כח בנו המסייע להלחם בו לגרשו ממנו, העמל הוא שאנו צריכים לעמל במלחמה, הלחץ הוא הדחק שדוחק היצר את האדם לחטוא בעל כרחו,</p>	<p>The word עני refers to the complete collapse of our spiritual resources to fight the temptation of the evil urge; the word עמלנו refers to the burdensome task of fighting off the evil urge; the word לחצנו refers to the evil urge imposing his will upon us against our better judgment. G'd listened to our appeal because we suffered from all these three pressures.</p>
<p>וַיַּצְאָנוּ הַמִּצְרָיִם G-d freed us from Egypt</p>	<p>זו הצלת יצר הרע וכוחותיו המצריים אותנו, כי הוא המציג מייצר הרע כאותם ז"ל (קידושין ל"ז): שלולי שה' עו"ז לאדם כנגד יצר הרע אין אדם שליט להנצל ממנו</p>	<p>Our sages in <i>Kidushin</i> 30 state that without G'd's help it would be impossible to withstand the temptations of the evil urge.</p>
<p>בִּיד חִזְקָה וְגוּ'</p>	<p>וּרְמֵץ לְדִבְרִים שְׁבָא מְצֻעָותָם יִצְלָהוּ הִ וְכוּ' וְהוּא עַל דָּרְךָ אָוּמָרָם ז"ל (שם) אָמַר הַקָּבָ"ה בְּרָאָתִי לְכֶם יִצְרָר הַרְעָ בְּרָאָתִי לְזִבְלִין שְׁהִיא הַתּוֹרָה, וְהוּא אָוּמָרָ וַיַּצְאָנוּ הִי וְגוּ', בִּיד חִזְקָה זו תּוֹרָה שְׁנַתָּנָה</p>	

	<p>מימינו של הקב"ה רמז לג' דברים שבאמצעותם נצול אדם מיצר הרע כאותם ז"ל (מנחות מ"ג): כל מי שיש לו תפילין בזרענו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו לא במרה הוא חוטא, כנגד תפילין בזרענו אמר ובזרע נטויה שמצוות תפילין בזרע, ואמר ובמורה גדול כנגד תפילין של ראש, וכנגד ציצית אמר ובאותות כי מצות ציצית</p>	<p>The Torah refers to three separate means employed by G'd to save man from being victimised by the evil urge. <i>Menachot</i> 43 states that anyone wearing phylacteries on his arm, fringes on his garments, and who affixes a <i>mezzuzah</i> on the doorpost of his house, will not easily succumb to sin.</p>
זהה ו ייביאנו אל המקום	<p>ו אומרו ו ייביאנו אל המקום הזה מדבר על עולם העליון שהנשמה בו, והנה אין הנשמה מגעת לדבר כל הדברים האלה אלא אחר עלייתה לעולם העליון שנקרו גן עדן של מעלה אחר שכבר שבעה ימים בגן עדן שלמטה,</p>	<p>The Torah refers to the higher world, the world inhabited by the נשמה, the superior soul.</p>

